

GEPARD s r.o.
Štefánikova 52
150 00 Praha 5

Projekt na realizaci společných zařízení v k.ú. Herink a k.ú. Dobřejovice

BIOKORIDORY BK 39 A BK 70

Objednatel	Pozemkový úřad Praha Argentinská 286/38 170 00 Praha 7 - Holešovice
Zhotovitel :	Gepard, s.r.o. Štefánikova 77/52 150 00 Praha 5

Praha, říjen 2010

IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Zakázka: **Projekt na realizaci společných zařízení v k.ú. Modletice, Herink, Dobřejovice,**
biokoridor BK 39 Herink a biokoridor BK 70 Dobřejovice
číslo smlouvy v evidenci objednatele: 171/2010
číslo smlouvy v evidenci zhotovitele: 87/2010

		BK 39	BK 70
Parcela č.:	426	436	773
Výměra:	5026 m ²	4309 m ²	1804 m ²
Druh pozemku:	ostatní plocha	ostatní plocha	
Způsob využití:	zeleň	zeleň	
Vlastník pozemku:	Obec Herink	Obec Herink	
List Vlastnictví:	10001	10001	
K.ú.:	Herink	Herink	Dobřejovice

Zadavatel: **Pozemkový úřad Praha**
Argentinská 286/38
Praha 7 - Holešovice
170 00
Telefon: 266 794 111
www.mze.cz

Dodavatel: **Gepard, s.r.o.**
Štefánikova 77/52
Praha 5
150 00
Telefon: 257 322 000, 257 315 389
Fax: 257 315 390
gepard@gepard.cz
www.gepard.cz
IČO: 61499552
Společnost je zapsána v obchodním rejstříku vedeném
Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 30558
Statutární zástupci: Ing. Miloslav Jebavý, jednatel
Ing. Jan Pazderka, jednatel

Projektant: Ing. Zdeněk Schindler

Vypracoval: Ing. Radek Dlouhý

ÚVOD

Projekt ozelenění řešeného prostoru vychází z pozemkové úpravy v katastrálním území Herink a v katastrálním území Dobřejovice. Projekt řeší ozelenění lokálního biokoridoru BK 39 a lokálního biokoridoru BK 70.

Územní systém ekologické stability krajiny definuje zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny jako vzájemně propojený soubor přirozených i pozměněných, avšak přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. Cílem územních systémů ekologické stability je zejména vytvoření sítě relativně ekologicky stabilních území ovlivňujících příznivě okolní, ekologicky méně stabilní krajinu, dále zachování či znovuoobnovení přirozeného genofondu krajiny a zachování či podpoření rozmanitosti původních biologických druhů a jejich společenstev (biodiverzity). Vytváření územního systému ekologické stability je podle § 4 zákona č. 114/1992 Sb. veřejným zájmem, na kterém se podílejí vlastníci pozemků, obce i stát.

Rozlišujeme tři úrovně ÚSES: nadregionální, regionální a místní. Ozelenění se týká lokálního prvku ÚSES. Místní (lokální) ÚSES je nepravidelnou sítí skladebných částí, které představují celou škálu reprezentativních skupin typů geobiocénů dané biochory. Skladebnými částmi (prvky) ÚSES jsou biocentra, biokoridory a interakční prvky. Biocentrum je území, které neumožňuje rozhodující části organismů trvalou dlouhodobou existenci, avšak umožňuje jejich migraci mezi biocentry a tím vytváří z oddělených biocenter síť.

PODKLADY

- [1] Atlas podnebí Česka, ČHMÚ, Univerzita Palackého, Praha, Olomouc, 2007
- [2] Culek, M. a kol. Biogeografické členění České republiky. Enigma, s.r.o., Praha, 1995
- [3] Culek, M. a kol. Biogeografické členění České republiky, II díl. AOPK ČR, Praha, 2005
- [4] Čížková S., Šarapatka B., Kulišťáková L., Nelesní dřevinná vegetace. Bioinstitut, Olomouc, 2008
- [5] Gregorová, B., Řez dřevin ve městě a krajině. AOPK ČR, Praha, 2000
- [6] Kolařík, J., Péče o dřeviny rostoucí mimo les - I. ZO ČSOP Vlašim, Vlašim, 2003
- [7] Kolařík, J., Péče o dřeviny rostoucí mimo les - II. ZO ČSOP Vlašim, Vlašim, 2005
- [8] Löw, J. a kol., Rukověť projektanta místního ÚSES. MŽP ČR, Brno, 1995
- [9] Neuhäuslová, Z. a kol. Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky, Academia, Praha, 2001
- [10] RTS Stavitel+ 2010, Katalog staveb a objektů 2009, RTS, a.s., Brno, 2010
- [11] Sklenička, P. Základy krajinného plánování. Naděžda Skleničková, Praha, 2003
- [12] Úradníček, L., Maděra P., kol. Dřeviny České republiky. Matice lesnická, Písek, 2001
- [13] Zímová, E., kol. Zakládání místních územních systémů na zemědělské půdě. Lesnická práce, Brno, 2002

PRŮZKUM A VYHODNOCENÍ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

Přírodní podmínky

Klimatické poměry

Zájmové území je charakterizováno klimatickým regionem MT 2 mírně teplý, mírně vlhký, , průměrná roční teplota 7 – 8 °C, průměrný roční úhrn srážek 550 – 650 (700) mm, pravděpodobnost suchých vegetačních období 15 - 30, vláhová jistota ve vegetačním období 4 – 10.

Území je klimaticky v semihumidní oblasti dle průměrného Langova dešťového faktoru (76) a úhrnu ročních srážek. Pro bližší klimatickou charakteristiku bylo použito teplotních a srážkových údajů ze stanice Říčany u Prahy.

Průběh úhrnu srážek v průběhu roku (stanice v Říčanech u Prahy):

I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.	roční úhrn
29	29	31	52	70	79	85	77	52	48	34	37	623

Průměrné roční srážky dosahují výše 623 mm, z toho za vegetační období naprší 415 mm. Na srážky nejchudší je únor (29 mm). Srážkové maximum připadá na červenec (85 mm). Menší výskyt srážek v jarních a podzimních měsících škodlivě nenarušuje průběh jarních a podzimních prací.

Průběh teplot je v průběhu roku (stanice v Říčanech u Prahy):

I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.	roční průměr
-1,9	-1,0	3,0	7,3	12,8	15,6	17,6	16,9	13,5	8,0	2,6	-0,8	8,2°C

Teplota vzduchu v ročním průměru vystupuje na 8,2 °C.

Nejnižší průměrná měsíční teplota je v lednu -1,9 °C, maximální v červenci 17,6 °C.

Průměr ve vegetačním období činí 14,0 °C.

První mrazový den se dostavuje 16.10., poslední 15.4..

Délka vegetačního období činí 150 – 160 dnů.

Průměrné teploty a srážky, jakož i nadmořská výška ovlivňují fenologické poměry zájmového území, které jsou vyjádřeny těmito údaji:

začátek jarních polních prací 22.3.

začátek žní ozimů 19.7.

začátek setí ozimů kolem 25.9.

Údaje jsou průměrem let 1926 – 1950 a jsou základem pro stanovení agrotechnických lhůt.

Hydrologické poměry

Řešené území se nachází v povodí vodohospodářsky významného toku - potoka Botiče, do kterého je odváděna Osnickým potokem (toto povodí má číslo hydrologického pořadí 1-12-01-014) a Dobřejovickým potokem (číslo hydrologického pořadí je 1-12-01-017).

Geologické poměry

Zájmové území se nachází v regionální jednotce *proterozoikum Barrandienu*. Stratigraficky se jedná o mladší pospolité proterozoikum (tzv. *eokambrium*). To je zde tvořeno monotónním mocným komplexem klasických uloženin flyšového rázu. převládající

páskované jílovité a aleuritické břidlice, prachovce a droby se zcela podřízenými vložkami drobových slepenců. Charakteristické je rytmické střídání pelitů a psamitů, dále je charakteristické konkordantní uložení. Celé území dominují hnědozemě a hnědozemě illimerizované.

Geomorfologické poměry

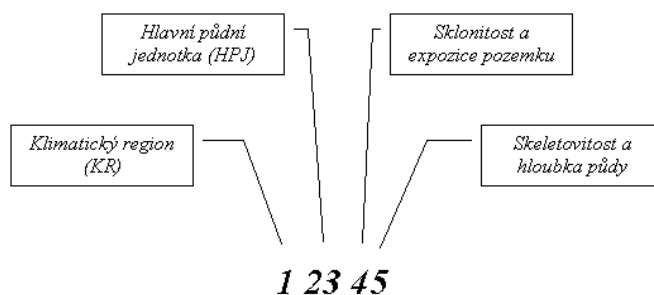
Zájmová oblast ne nachází na rozhraní dvou geomorfologických subprovincií Poberounské a Česko-moravské soustavy.

Geomorfologické členění:

Systém	Hercynský	
Provincie	Česká vysočina	
Subprovincie	Poberounská soustava	Česko-moravská soustava
Oblasti	Brdská oblast	Středočeská pahorkatina
Celky	Pražská plošina	Benešovská pahorkatina
Podcelky	Říčanská plošina	Dobříšská pahorkatina
Okresy	Uhřetvická plošina	Stránská pahorkatina

Pedologické poměry

Analýza půdních poměrů v zájmovém území vychází z komplexního průzkumu půd na jehož základě byly vyhotoveny údaje bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ). BPEJ jsou vedeny v číselném i mapovém vyjádření v celostátní databázi BPEJ, která obsahuje informace o kvalitě půdy. BPEJ je charakterizována pětimístným číselným kódem, který zahrnuje klimatický region, hlavní půdní jednotku, sklonitost a expozici, skeletovitost a hloubku. Mapa izolinie BPEJ je obsažena v mapě průzkumu.

V řešeném území se nacházejí BPEJ 51100, 51410, 51210, 54200, 56811

Charakteristika hlavních půdních jednotek :

- 11 - hnědozemě typické, černozemní, včetně slabě oglejených forem na spraši; středně těžké s těžší spodinou; vodní režim příznivý a vlhký
- 12 - hnědozemě, případně hnědé půdy nasycené a hnědé půdy ilimerizované včetně slabě oglejených forem na svahových hlínách; středně těžké s těžší spodinou; vláhové poměry jsou příznivé, ve spodině se projevuje místy převlhčení
- 14 - ilimerizované půdy a hnědozemě ilimerizované včetně slabě oglejených forem na sprašových hlínách a svahovinách; středně těžké s těžkou spodinou; vláhové poměry jsou příznivé,
- 42 - hnědozemě oglejené na sprašových hlínách, středně těžké, bez štěrku, náchylné k dočasnému zamokření
- 68 - glejové půdy zrašeninělé a glejové půdy úzkých údolí včetně svahů, obvykle lemujících malé vodní toky, středně těžké až velmi těžké, zamokřené

Fytogeografické členění

Území se nachází ve fytogeografickém obvodu Českomoravské mezofytikum, v okrese Říčanská plošina, v blízkosti termofytika reprezentovaného okresem Pražská plošina. Přirozené květeně dominují druhy smíšených listnatých hájů (sv. *Carpinion*), maloplošně pak druhy potočních luhů (sv. *Alnion incanae*), které se v aktuální květeně téměř nevyskytují.

Biogeografické členění

Biogeografická provincie – provincie středoevropských listnatých lesů

Biogeografická podprovincie – hercynská

Biogeografický region (bioregion) – Českobrodský

Biochora – -3RE – Plošiny na spraších v suché oblasti 3. vegetačního stupně

Řešené území náleží do Českobrodského **bioregionu** části Pražské plošiny. Tvoří ho plošiny na starších sedimentech s pokryvy spraší a vegetací hájů. Převažuje slabě teplomilná biota 2. stupně (buko – dubového). Trvalá vegetace je zastoupena omezeně v podobě luk a drobných lesních porostů, které mají kulturní ráz. Podíl mimolesní zeleně je velmi nízký.

Potencionální přirozená vegetace

Přirozenou potencionální vegetaci tvoří především háje sv. *Carpinion* – dubohabřiny a lipové doubravy zastoupené asociacemi *Melampyro nemorosum* – černýšová dubohabřina a *Tiliomanicae* – *Quercion* – acidofilní bukové, jedlové, březové a borové doubravy.

Terénní průzkum

Biokoridory BK 39 a BK 70 vedou v souběhu s trasou pražského okruhu podél jeho severního okraje straně. Šířka biokoridorů je cca 15 - 16 m. Délka obou biokoridorů je cca 850 m. Biokoridory tvoří spojnici mezi nivou Osnického a Dobřejovického potoka. Biokoridor BK 39 je rozdělen silnicí spojující Herink a Dobřejovice na dvě části. Biokoridor kříží el. vedení, plynovod, kabel O2 a vodovod. Biokoridor BK 70 obchází vodní sběrnou nádrž, která je součástí pražského okruhu. Pozemky určené k ozelenění biokoridoru jsou v současné době narušeny stavbou silničního okruhu.

ŘEŠENÍ

Návrh řešení

K výsadbě jsou určeny parcely 426 a 436. v k.ú. Herink (BK 39) a parcela 773 v k.ú. Dobřejovice (BK 70). Projekt počítá se založením výsadby a pětiletou údržbou.

Realizace ozelenění lokálního biokoridoru bude spočívat v založení nové zeleně. V první fázi dojde k přípravě ploch. Samotná výsadba zeleně proběhne na podzim.

K výsadbě budou použity odrostky a keře. Odrostky budou vysázeny v řadách a keře v jednotlivých blocích. Místa křížení biokoridoru se sítěmi resp. jejich ochrannými pásmy zůstanou pouze zatravněna. Výsadby budou oploceny kvůli ochraně proti zvěři.

Od realizace projektu po předání vlastníkovi bude zabezpečena pětiletá péče o provedené úpravy. Případní odumřelí jedinci budou nahrazeni novými.

I. etapa – Příprava ploch

Plocha výsadeb je v současné době před dokončím terenních prací stavby okruhu. Lze předpokládat, že terénní práce budou v době výsadby zeleně dokončeny a zatravněny. Pro výsadbu bude postačující přípravou posekání stávajícího travního porostu. Samotná výsadba dřevin proběhne na podzim. Jako vhodné se jeví posečení porostu nejen před samotnou výsadbou, ale i dříve (v létě), tedy 2x. Eliminuje se tak potenciální zabuření.

Ochranná pásma

Do prostoru biokoridoru zasahuje několik vedení sítí. Veškeré sítě a jejich ochranná pásma je nutné před výsadbou vytyčit. Výsadba respektuje zájmy jejich vlastníků a jejich ochranná pásma, která jsou stanovena takto:

- eklektické vedení - ochranné pásmo 7 m kolmo od vnějšího vedení.
- vodovody a kanalizace ochranné pásmo 2,5 m.
- plynovod - ochranné pásmo - doporučený bezpečnostní odstup výsadby od okraje vedení plynovodu 4 m. Dle zákresu projektu silničního okruhu je ochranné pásmo protínající biokoridor široké 12 m.
- meliorace – v téměř celé délce biokoridoru BK 39 na parcele 426 je vedena meliorace, výsadba bude provedena cca 2,5 m na každou stranu od melioračního zařízení.
- komunikační síť O2 s ochranným pásmem

II. etapa – Výsadbové práce

Termín výsadby

Vhodná doba pro výsadbu dřevin je doba vegetačního klidu, tj. po opadu až do zámrazu a před rašením listů a před růstem kořenů v předjaří. Podzimní výsadba je vhodnější neboť půda je prohrátá a umožňuje po určitou dobu intenzivní růst kořenů, přestože nadzemní část je již ve stadiu dormance. Podzimní výsadba (říjen až polovina listopadu) šetří půdní vláhu, rostliny lépe zakořeňují a rostou. Prostokořenné dřeviny se nesmí vysazovat za mrazu. Rostliny musí mít v době podzimní sadby ukončený růst nadzemní části a zdřevnatělý terminál bez funkčního asimilačního aparátu. Před sadbou lze rostliny i krátkodobě zakládat nebo skladovat po dobu max. 1 týden.

Výběr sazenic

Jako výsadbový materiál budou použity odrostky a keře.

K výsadbě keřů budou použity sazenice o velikosti 60 – 80 cm. Keře musí být nejméně jedenkrát přesazované a musí mít nejméně tři dobře vyvinuté hlavní výhony.

Odrostky jsou vypěstovány nejméně dvojnásobným školkováním, podřezáváním kořenů nebo přesazováním do obalu., popř. kombinací těchto operací., s nadzemní částí ve výšce 125 – 250 cm, a s tvarovanou korunou. Odrostky jsou levné, lehce se s nimi manipuluje, ujmoutí na stanovišti je poměrně dobré. Dosažení plné funkčnosti sice trvá více let, na stanovišti se však rychleji ujímají a dřeviny se rychleji adaptují na nové prostředí. Druhovú skladbu zeleně vychází z lokálních stanovištních poměrů, terénního průzkumu, výstupu programu Arboreus a lesnické typologie. Navrhované dřeviny jsou výhradně domácími druhy. Pro výsadby budou použity sazenice regionálního původu.

Navrhované druhové složení vysazovaných dřevin je:

Brslen evropský	<i>Euonymus europaeus</i>
Buk lesní	<i>Fagus sylvatica</i>
Dub letní	<i>Quercus robur</i>
Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>
Hloh jednosemenný	<i>Crataegus monogyna</i>
Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>
Jeřáb ptačí	<i>Sorbus acuparia</i>
Jilm vaz	<i>Ulmus laevis</i>
Lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>
Líška obecná	<i>Corylus avellana</i>
Ptačí zob obecný	<i>Ligustrum vulgare</i>
Růže šípková	<i>Rosa canina</i>
Svída krvavá	<i>Swida sanguinea</i>
Trnka obecná	<i>Prunus spinosa</i>

Místo výsadby

Ozelenění biokoridoru bude realizována na parcelách 426 (k.ú. Herink), 436 (k.ú. Herink) a parcele 773 (k.ú. Dobřejovice). Doporučuje se uspořádání (jednotlivých druhů) výsadby smíšené skupinovitě.

Specifikace výsadeb pro jednotlivé části:

parcela 426

- Výsadby min 1 m od oplocení.
- Linie odrostků vzdálené 2 m, jednotlivé odrostky 2 m od sebe, trojúhelníkový spon.
- Tři bloky keřů (linie vzdálené 1 m, keře v linii vzdálené 1 m), trojúhelníkový spon.
- Parcelou podélně prochází meliorace. V její trase zůstane neozeleněný pruh cca 5,5 m široký. Ten bude protažen i k východnímu okraji parcely, zůstane zde tak pouze zatravněný pruh, který bude zároveň sloužit k lepší obslužnosti pro udržovací práce ozelenění.
- Parcelu křížuje vedení plynovodu – ochranné pásmo šíře 12 m (4 + 8 m) bude pouze zatravněno.

parcela 426

- Výsadby min 1 m od oplocení.
- Linie odrostků vzdálené 2 m, jednotlivé odrostky 2 m od sebe, trojúhelníkový spon. Celkem 7 řad odrostků. Uprostřed vynechán pruh cca 4 m široký, který bude pouze zatravněn.
- Šest bloků keřů (linie vzdálené 1 m, keře v linii vzdálené 1 m), trojúhelníkový spon.
- Západní částí parcely prochází vedení sítí (el. vedení, vodovod, komunikační síť O2). Výsadby respektují jejich ochranná pásma a tato část zůstane pouze zatravněna.

parcela 773

- Výsadby min 1 m od oplocení.
- Linie odrostků vzdálené cca 2,2 m, jednotlivé odrostky 2 m od sebe, trojúhelníkový spon. Celkem 6 řad odrostků. Uprostřed vynechán pruh cca 4,2 m široký, který bude pouze zatravněn.

Výsadbová jáma

Sazenice budou vysázeny jamkovou výsadbou. Tento způsob je vhodný pro všechny dřeviny. Velikost jamky a její hloubka jsou odvislé od velikosti kořenového systému sazenice.

Výsadba

Během výsadby máme sazenice soustředěny ve stínu, pod plachtou, rohoží, prostokořenné i ve vodě. Do příslušných jamek nebo místa jich rozneseme vždy jen tolik, kolik jich stačíme zasázat aniž by jim zbytečně oschly kořeny.

Při výsadbě prostokořenných dřevin se musí kořeny rozprostřít do jejich přirozené polohy. Jamka bude tak hluboká, aby vysazená sazenice byla ve vzpřímené poloze a aby kořenový krček byl na úrovni okolního terénu resp. mírně nad ním, protože půda v jamce s rostlinou sesedne. Kořenový systém musí mít v jamce dostatek místa, musí být v jamce pečlivě rozprostřen. Volně vzplývající kořeny zasypáváme nejdříve nejkvalitnější zeminou se svrchního horizontu. Za mírného potřásání sazenice doplníme do jamky zbývající část půdního profilu. Půdu je nutno důkladně umáčknot., abychom eliminovali vzduchové bubliny a předešli tak vysoušení kořenů. Pokud je to možné, veškerou půdu z výkopu výsadbové jámy použijeme i pro její zasypání.

III. etapa – Zajištění porostu po výsadbě, údržba, pěstební péče a podpora vývoje porostů

Zálivka, přihnojení

Zálivka je první a nejdůležitější součást povýsadbové péče o vysazenou dřevinu. Nedostatek vody může být pro nové výsadby významným stresovým faktorem. Okamžitě po výsadbě, pokud není půda vlhká nebo nehrozí déšť, dřeviny zalijeme. Zálivka by neměla být povrchní, ale důkladná. Dostatečná zálivka je taková, po níž zůstane v celém profilu jamky půda zvlhlá. Tedy kořenový systém i zemina kolem. V případě slehnutí zeminy se doplní substrát.

K nezbytným pěstebním opatřením zejména v prvním vegetačním roce patří právě zálivka a to zejména při dlouhotrvajícím suchém a teplém počasí. V letním období by měla být zálivka provedena jednou za týden, během horkých dnů alespoň jednou za 3-5 dní. Pravidelná a dostatečná zálivka v první vegetační sezóně může velmi významně snížit výpadky dřevin a dobře nastartovat růst dřevin na trvalém stanovišti. Zálivka bude řešena po dobu celé pětileté péče. Frekvence zálivky bude přizpůsobena lokálním poměrům stanoviště.

V prvním roce po výsadbě provedeme pro povzbuzení růstu přihnojení stromů tabletovými hnojivy (Silvamix apod.). Přihnojení provedeme zjara. Tabletové hnojivo umístíme nejlépe mimo kořeny a nad ně, spíš blíže k půdnímu povrchu.

Kotvení

Kotvení odrostků bude zajištěno jedním kulem, který bude zatlučen svisle a to nejméně 30 cm hluboko do nezkrpěné pudy (tedy do dna výsadbové jámy). Kůly se zatlučují zpravidla proti směru převládajících větrů, v celé ploše se pak orientují kůly stejně. Kmen stromu bude fixován ke kůlu pomocí vazby z popruhů nebo kokosového provazu.

Ochrana proti zvěři

Velmi vážným nebezpečím pro výsadby je zvěř. Za nejúčinnější opatření je možno považovat kvalitní oplocení. Zároveň jde o opatření dlouhodobé a do jisté míry i komplexní. Oplocení je sice nákladným opatřením, ale jde o opatření velmi účinné, neboť zamezuje zvěři v přístupu sazenicím, je to opatření dlouhodobé a do jisté míry komplexní.

Parcely budou oploceny. Umístění plotu je patrné z výkresů. Ploty budou vedeny po hranicích parcel. Oplocení bude postaveno z dřevěných sloupků (nejvhodnější akátové nebo dubové) a lesnického pletiva (výšky 160 cm, 19 drátů).

Kromě oplocení bude u stromů i keřů aplikován chemický přípravek proti vytloukání zvěří (cca březen, např. Ceravol, Nivus, Repelen apod) a proti zimnímu okusu (cca říjen, např. Aversol, Morusvin, Lavanol).

Pravidelná bude i kontrola a údržba stavu oplocení zejména před zimou a obnova chemického postřiku proti vytloukání zvěři a proti zimnímu okusu. Oplocení bude ponecháno do zapěstování porostu, minimálně však 5 let. Pak bude odstraněno (není rozpočtováno).

Ochrana proti plevelům (buření)

Protože k nejdůležitějším následným pěstebním opatřením náleží ochrana proti plevelům a potlačování konkurenčního tlaku ze strany neplevelných druhů rostlin je vhodné a účelné již při výsadbě řešit tuto otázku. Mulčováním zlepšujeme mikroklima půdního prostoru, snižuje přehřívání, sléhavost a ztrátu půdní vlhkosti a v prvních letech po výsadbě potlačuje růst ruderalních rostlin.

Ochrana proti plevelům u odrostků a keřů bude řešena ožínáním a následným nastýláním trávy (sena) nad kořenový prostor ve vrstvě asi 10 cm. Ožínání je možné provádět za pomoci mechanizace (sekačky, křovinořezy) nebo ručně (kosy, srpy). Hubení a odstraňování konkurenční vegetace v blízkosti jednotlivých stromů a mezi nimi bude provedeno za pomoci mechanizace (sekačky, křovinořezy) nebo ručně (kosy, srpy). To musíme provádět před vykvetením plevelů. Vyžínání bude prováděno třikrát ročně a to celoplošné.

Výskyt chorob a škůdců

U vysazených dřevin musíme též sledovat výskyt chorob a škůdců a v případě napadení dřeviny ošetřit vhodnými ochrannými postřiky. Identifikaci patogena a optimální způsob ochrany případně řešíme s odborným pracovištěm (např. Státní rostlinolékařská správa, VÚKOZ Průhonice aj.).

Řez dřevin

Během pětileté péče po vysazení bude proveden výchovný řez. Smyslem výchovného řezu je založení a zpevnění koruny stromů. Řezem stromů odstraňujeme větve suché, zlomené, mechanicky poškozené či jinak provozně nebezpečné, dále pak větve odumírající, napadené chorobami a škůdci, větve křížící se a větve se sníženou vitalitou. Výchovný řez stromů zaměříme na mírnější zkracování hlavních výhonů a odstraňování konkurentů. Dřeviny se střídavým postavením pupenů na větví řežeme na vnější očko. U keřů zkracujeme ve druhém a dalších letech pouze nedostatečně silné výhony nebo ty, které vytvořily malý obrost. Dřeviny řežeme nebo stříháme v době vegetačního klidu, na loňském dřevě kvetoucí keře po odkvětu.

Kosení travního porostu

Prostor, který bude pouze zatravněn, bude pravidelně třikrát ročně posekán (zároveň s celoplošným vyžínáním výsadeb).

Po **předání doprovodné zeleně vlastníkov**i přechází veškerá údržba o zeleň na vlastníka. Doporučuje se zajistit dobrý zdravotní stav a vzhled stromů a jejich bezpečnost a čistotu. Pravidelná péče o zeleň povede k zajištění jejího stabilně dobrého zdravotního stavu. Vlastník pak nesmí opomenout odstranění ochranného oplocení.

VÝKAZ POČTU SAZENIC

Biokoridor			BK 39			BK 70	celkem BK 38+BK 70
Parcela		%	426	436	celkem	773	
ODROSTKY - ks							
Dub letní	<i>Quercus robur</i>	30	224	188	412	105	517
Habr obecný	<i>Carpinus betulus</i>	10	75	63	138	35	173
Lípa srdčitá	<i>Tilia cordata</i>	20	150	125	275	70	345
Jeřáb ptačí	<i>Sorbus acuparia</i>	10	75	63	138	35	173
Buk lesní	<i>Fagus sylvatica</i>	10	75	63	138	35	173
Javor mléč	<i>Acer platanoides</i>	10	75	63	138	35	173
Jilm vaz	<i>Ulmus laevis</i>	10	75	63	138	35	173
celkem		100	749	628	1377	350	1727
KEŘE - ks							
Brslen evropský	<i>Euonymus europaeus</i>	5	20	27	47	-	47
Hloh jednosemenný	<i>Crataegus monogyna</i>	20	80	108	188	-	188
Líska obecná	<i>Corylus avellana</i>	20	80	108	188	-	188
Ptačí zob obecný	<i>Ligustrum vulgare</i>	15	60	81	141	-	141
Růže šípková	<i>Rosa canina</i>	20	80	108	188	-	188
Svída krvavá	<i>Swida sanguinea</i>	5	20	27	47	-	47
Trnka obecná	<i>Prunus spinosa</i>	15	60	81	141	-	141
celkem		100	400	540	940		940

PŘÍLOHA 1

Výstup z programu Arboreus

Typ přirozené vegetace podle geobotanické mapy: C

Dubohabrové a dubolipové háje (místy jedle) v nížinách a pahorkatinách. Květnaté dubohabrové a dubolipové háje (místy s příměsí jedle) na vlhkých až slabě zamokřených (někdy sušších) půdách, představující primární, většinou klimaxovou vegetaci (tedy optimální konečné stadium sukcesního vývoje) nížin a pahorkatin. Těžištěm výskytu tohoto vegetačního typu jsou oblasti do nadmořské výšky ca 450 - 500 m, tedy převážně mírně teplý až teplý okresek B1 - B3 (viz atlas podnebí Československé republiky).

Dřeviny doporučené k výsadbě:

- *Abies alba* (jedle bělokora) - vyšší polohy nebo inverzní údolí
- *Acer campestre* (javor babyka, babyka obecná)
- *Acer platanoides* (javor mléč)
- *Betula pendula* (bříza bělokora, bříza bradavičnatá) - chudší stanoviště
- *Carpinus betulus* (habr obecný)
- *Cerasus avium* (třešeň ptačí)
- *Cornus mas* (dřín jarní, dřín obecný) - v teplejších oblastech, na vápencích
- *Corylus avellana* (líška obecná)
- *Crataegus laevigata* (hloh obecný)
- *Crataegus monogyna* (hloh jednosemenný, hloh jednobližný)
- *Euonymus europaeus* (brslen evropský)
- *Euonymus verrucosus* (brslen bradavičnatý) - pouze na jižní Moravě
- *Fagus sylvatica* (buk lesní) - vyšší polohy nebo inverzní údolí
- *Frangula alnus* (krušina olšová) - vlhčí stanoviště
- *Fraxinus excelsior* (jasan ztepilý) - vlhčí stanoviště
- *Ligustrum vulgare* (ptačí zob obecný)
- *Lonicera xylosteum* (zimolez obyčejný)
- *Malus sylvestris* (jabloň lesní)
- *Picea abies* (smrk ztepilý) - ve vyšších polohách severovýchodní Moravy
- *Prunus spinosa* (slivoň trnitá, trnka)
- *Pyrus pyraeaster* (hrušeň planá, hrušeň polnička)
- *Quercus petraea* (dub zimní, drnák)
- *Quercus robur* (dub letní)
- *Rhamnus cathartica* (řešetlák počistivý) - pouze v teplejších oblastech
- *Rosa arvensis* (růže plazivá)
- *Sorbus aria* (jeřáb muk, muk)
- *Sorbus aucuparia* (jeřáb ptačí)
- *Sorbus torminalis* (jeřáb břek, břek) - pouze v teplejších oblastech
- *Pinus sylvestris* (borovice lesní) - chudší stanoviště
- *Sorbus torminalis* (jeřáb břek, břek) - pouze v teplejších oblastech
- *Staphylea pinnata* (klokoč zpeřený) - pouze v teplejších oblastech jižní Moravy
- *Swida sanguinea* (svída krvavá)
- *Tilia cordata* (lípa malolistá, lípa srdčitá)
- *Tilia platyphyllos* (lípa velkolistá)
- *Ulmus minor* (jilm habrolistý, jilm ladní)

Dřeviny, které by měly obvykle převládat ve stromovém patře, jsou podtrženy.

Typ reliéfu, orientace	Výškový stupeň	Geologický substrát	Půdní typ	Hydrologický režim	Rozšíření	Doporučované dřeviny
plošiny, svahy různé orientace	pahorkatina (135 - 500 m)	minerálně silnější i slabší horniny	kambizem (hnědozem eutrofní až oligotrofní, místy[pseudo]-oglejná), luvizem aj.	střední (bez zamokření) s občasným vysycháním	převážně střední, východní a severní Čechy, jihozápadní a střední Morava	<u><i>Stromové patro</i></u> Quercus petraea Carpinus betulus Tilia cordata - příměs Tilia platyphyllos - na vlhčích stanovištích Fraxinus excelsior Acer pseudoplatanus - vlhčí a kvalitnější substrát Acer platanoides - vlhčí a kvalitnější substrát Cerasus avium - vlhčí a kvalitnější substrát Fagus sylvatica - ve vyšších polohách Abies alba - ve vyšších polohách <u><i>Keřové patro nemá vlastní druhy</i></u>
plochý reliéf, mírné svahy	nížina, pahorkatina (135 - 500 m)	minerálně slabší substráty (odvápněné sprašné hlíny, štěrkopísky, střední bohaté terasové písky aj.)	kambizem (hnědozem mezotrofní až oligotrofní), luvizem	střední až vlhký nebo vysychavý	střední a východní Čechy	<u><i>Stromové patro</i></u> Quercus petraea Quercus robur - v menší míře Tilia cordata Carpinus betulus - v malé míře Betula pendula Sorbus aucuparia <u><i>Keřové patro nemá vlastní druhy</i></u>

Tabulka : Doporučovaná druhotní skladba dřevin podle upřesněných stanovištních podmínek

PŘÍLOHA 2

Situační mapa

